Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 3000 mk. :—: Poszczególny numer 400 mk. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 900 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1350 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G.

Nr. 40 | **Puck, sobota, dnia 2 czerwca 1923 r.** | **Rok 37.**

300.

Rozporządzenie Rady Ministrów
z dnia 11 maja 1923 r.
w sprawie podwyższenia grzywien za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych.

Na mocy art. 23 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Określony w art. 21 i 22 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) najwyższy wymiar grzywien podwyższa się w art. 21 ze stu tysięcy na miljon marek, a w art. 22 z dziesięciu tysięcy na sto tysięcy marek.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: W. Sikorski.
Minister Robót Publicznych: Łopuszański.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 28. 5. 23.

Lipski, starosta.

301.

Rozporządzenie Min. Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu
dnia 16 maja 1923 r.
o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłaty wywozowe od:

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru.
58. p. 1 a b c	Drzewo iglaste (jodła, modrzew, świerk i sosna) oraz osika:
	a) faszyny, trzaski, szczapy i chrust;
	b) bierwiona (okrąglaki) i żerdzie;
	c) kłody i kloce.

§ 2. Opłaty wywozowe od drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej będą pobierane w wysokości 40 proc. zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia, w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 roku w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 893) oraz z dnia 27 stycznia 1923 roku o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 74) po wyrazach „opłat od wywozu" dodaje się wyrazy „drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Osscwski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 28. 5. 23 r.

Lipski, starosta.

302.

Obwieszczenie
Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 17 maja 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 10 p. 1 oraz art. 13 p. 2 ustawy z dn. 15 lipca 20 r. o obrocie torarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) i zgodnie z wnioskiem Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu ogłasza się, iż począwszy od siódmego dnia po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim" wywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej towarów objętych poniżej wymienionemi pozycjami taryfy celnej jest zabroniony:

Poz. tar. celn.:	Nazwa towaru:
58 p. 1 a, b, c.	Drzewo wszelkie: a) faszyny, trzaski, szczapy i chróst; b) bierwiona (okrąglaki) i żerdzie; c) kłody i kłoce.

Obwieszczenie z dnia 30 lipca 1922 r.. („Monitor Polski" Nr. 177 poz. 111) pozostaje nadal w mocy ze. zmianami, wprowadzonemi obwieszczeniami:

z dnia 14 września 1922 r. „Monitor Polski" Nr. 216, poz. 145;
z dnia 22 listopada 1922 r. „Monitor Polski" Nr. 272, poz. 193;
z dnia 28 grudnia 1922 r. „Monitor Polski" Nr. 19/1923, poz. 18;
z dnia 28 lutego 1923 r. „Monitor Polski" Nr. 59, poz. 59;
z dnia 1. marca 1923 r. „Monitor Polski" Nr. 60, poz. 61.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Stefan Ossowski.
Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 28 maja 1923 r.

Lipski, starosta.

303.

Obwieszczenie
Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
z dnia 17 maja 1923 r.

o zmianie obwieszczenia z dnia 14 lutego 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony.

Na podstawie p. 1 art. 10, p. 3 art. 13 i art. 29 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. Nr. 79, poz. 527 i na wniosek Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu ogłasza się co następuje:

Par. 1.

W obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 14 lutego 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony (Monitor Polski Nr. 45, poz. 23) wprowadza się zmianę następującą:

Poz. tar. celn.:	Nazwa towaru:
„22 p. 1, p. 2.	cukier wszelki"

Par. 2.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Stefan Ossowski.
Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 28 maja 1923 r.

Lipski, starosta.

304.

Okólnik
Ministerstwa Robót Publicznych
z dnia 24. 4 1923 r.

w sprawie urządzenia zakładów kąpielowych przeznaczonych do publicznego użytku.

Wobec zbliżającego się okresu kąpielowego związanego z tem objawu zakładania kąpielowych przedsiębiorstw na wodach publicznych i prywatnych, Ministerstwo Robót Publ. przypomina, że ustawa wodna z dnia 19. 9. 22 Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936 z r. 1922 według art. 45 punkt 7 wymaga na urządzenie zakładów kąpielowych przeznaczonych do publicznego użytku pozwolenia władzy.

Obowiązek reglementacji publicznych zakładów kąpielowych na wodach publicznych i prywatnych wynikający z art. 45 ustawy wodnej ciąży więc na tych władzach wodnych, które (pominąwszy postanowienie p. 5 art. 185 u. w.) po myśli przepisów art. 186 punkt a) względnie art. 187 u. w. są do tego powołane.

W celu ujednostajenia traktowania tej ze względów zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego tak ważnej sprawy, Ministerstwo Robót Publicznych uważa za wskazane, aby przez publiczne ogłoszenie podać do powszechnej wiadomości osób interesowanych, że na urządzenie publicznych zakładów kąpielowych na pływających wodch oraz na jeziorach i stawach wymagane jest pozwolenie władzy po myśli ustawy art. 5 ustawy wodnej i że podania wraz z planami i szkicami odnośnych zakładów należy wnosić do władz administracyjnych II. instancji czyli do Urzędu Wojewódzkiego, Komisarza Rządu w Warszawie i Delegata Rządu w Wilnie, o ile rozchodzi sie o wody żeglowne i spławne, na wszystkich zaś innych wodach do władz administracyjnych I instancji czyli Starostw wzgl. do Magistratu w miastach Krakowie, Lwowie, Poznaniu. Bydgoszczy. Grudziądzu i Toruniu, w Warszawie i Łodzi do Komisarza Rządu jako władzy administracyjnej I instancji, w obrębie których dana woda się znajduje. Podania te należy następnie podać biegowi przewidzianemi w przepisach art. 191 i 202. 204—206 ustawy wodnej.

Przed wyznaczeniem rozprawy komisyjnej na miejscu należy odnośne podanie wraz z planemi przesłać, o ile się rozchodzi o wody żeglowe wzgl. spławne podpadające kompetencji władz administracyjnych II instancji z art. 186/2 i to gdzie idzie o wody objęte wykazem ustawy wodnej, właściwej Dyrekcji Regulacji Rzek Żeglowych (w Krakowie, Warszawie, a w Wilnie Dyrekcji Dróg Wodnych) w wszystkich innych wypadkach właściwej Dyrekcji Robót Publicznych (w b. dzielnicy pruskiej odnośnym Wydziałom Robót Publicznych przy Województwie) do zba-

dania, czy i o ile miejsce, w którem projektowany zakład kąpielowy ma być wzniesiony i urządzony, ze względów na bezpieczeństwo publiczne i istniejące budowle wodne nadaje się wogóle do tego celu, a w razie przeciwnym należy podanie po myśli art. 196 u. w. bez wyznaczenia rozprawy odrzucić.

W wypadkach zaś właściwości władz administracyjnych I instancji przewidzianej art. 187 u. w. badania powyższe winny przeprowadzić odnośny zarządy wodne a w b. dzielnicy pruskiej właściwe urzędy budownictwa melioracyjnego.

Ministerstwo Robót Publicznych zwraca szczególną uwagę Panów Wojewodów (p. Delegata Rządu, p. Komisarza Rządu) że według przepisu art. 48 ustawy wodnej pozwolenia można odmówić i że z tego przepisu należałoby wszędzie tam skorzystać, gdzie projektowane zakłady kąpielowe bądź ze względów publicznych, bądź ze względów sdrowotnych nie odpowiadają wymagom czasu i potrzebom miejscowym.

Pozatem należy we wszystkich wypadkach zapraszać do rozprawy przedstawicieli reprezentacji gminnych danej miejscowości, a nadto magistraty miast i zwierzchności gminne osobno powiadomić, że odtąd urządzenie kąpielowych zakładów dla użytku ogółu na wodach pływających oraz na stawach i jeziorach zależne jest od uzyskania pozwolenia władzy wodnej i że wyznaczenie miejsc na ten cel przeznaczonych należy przedsiębrać w porozumieniu z miejscowymi zarządami rzecznymi wzgl. wodnymi administracji państwowej.

Wszędzie zaś tam gdzie zakłady takie już istnieją, należy przy zastosowaniu przepisu art. 252 ustawy wodnej wezwać przesiębiorców do wykazania tytułu prawnego względnie zbadać z urzędu stan prawny tych przedsiębiorstw i wydać w miarę wyniku dochodzeń stosowne zarządzenie. W końcu Ministerstwo Robót Publicznych zaznacza, że przepis art. 45 ustawy wodnej niema zastosowania tam, gdzie się rozchodzi o wyznaczenie miejsc na brzegach wód dla kąpieli (a nie dla zakładów kąpielowych do publicznego użytku) albowiem takie użytkowanie wód w myśl art. 21 ustawy wodnej jest dozwolone każdemu bez osobnego pozwolenia władzy.

W takich wypadkach będzie rzeczą technicznych organów wykonawczych miejscowych zarządów (w b. dzielnicy pruskiej urzędów budownictwa melioracyjnego) przystąpić na zasadzie art. 190 ustawy wodnej do zbadania i wyznaczenia właściwych na te cele miejsc, Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości ogółu przez ogłoszenie.

Warszawa, 23 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
(—) Rybczyński
Podsekretarz Stanu.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 19. V. 1923 r.

Lipski, starosta.

305.

Uchwała
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w sprawie czasu ochronnego dla rogaczy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Toruniu na posiedzeniu dniu 16 maja 1923, w którem brali udział:

Przewodniczący Eckhardt.
Sędzia zawodowy Łopianowski.
Sędziowie niezawodowi Kwieciński, ks. Gulgowski, Ziehm — postanowił:

Obwieszczenie:

Na podstawie § 40 ustawy łowieckiej przedłuża się **czas ochronny dla rogaczy** o dni 14 t. j. do 29 maja 1923, a zatem polowanie rozpoczyna się z dniem 30 maja br.

Toruń, dnia 17 maja 1923.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego:

Zastępca Przewodniczącego
Eckhardt.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, 26. V. 23 r.

Lipski, starosta.

306.

Obozy letnie przysposobienia wojskowego na terenie D. O. K. VIII.

Zgodnie z rozkazem M. S. Wojsk. wydanym w porozumieniu z Min. W. R. i O. P. analogicznie jak w roku ubiegłym, zostaną w bieżącym roku zorganizowane na terenie D. O. K. VIII. Obozy letnie, przysposobienia wojskowego nad morzem w okolicy Pucka ewentualnie na innym miejscu.

Cel obozów — przez należyte wyszkolenie odpowiedniej ilości instruktorów z łona młodzieży szkólnej i członków Stowarzyszeń wojskowo-wychowawczych, uzyskanie dostatecznych podstaw do racjonalnego prowadzenia przysposobienia wojskowego w hufcach szkólnych i Towarzystwach wojskowo-wychowawczych.

W zasadzie na D. O. K. VIII. przewidzianych jest 5 obozów stopnia pierwszego przysposobienia wojskowego wyłącznie dla młodzieży szkólnej, 2 obozy stopnia pierwszego przysp. wojsk. dla młodzieży pozaszkólnej, 2 obozy stopnia drugiego przysp. wojsk. dla młodzieży szkólnej i jeden obóz instruktorski, hacerski.

Do obozów stopnia I. przyjmowaną będzie młodzież od 16—18 lat. t. j. roczn. 1907—1905, do obozów stopnia II. młodzież szkólna od lat 18 — do wieku poborowego t. j. roczniki 1904, 1903 i 1902, do obozu harcerskiego instruktorskiego członkowie z W. P. od lat 16 w górę.

W skład jednego obozu przysp. wojsk. wchodzi 90 do 100 uczestników z tego 80% do 85% takich, którzy dotychczas nie przeszli ani obozu, ani kursu przysp. rez. 15% do 20% posiadających świadectwa przysp. wojsk. stopnia I. ewentualnie ukończony pomyślny kurs lub obóz przysp. wojsk., a stanowiących kadrę instruktorską obozu.

Do obozu II. wejdą o ile możności ci, którzy posiadają świadectwo stopnia I. wzgl. wyszkolenie odpowiadające wymogóm przysp. wojsk. stopnia I.

Obóz pomieszczony będzie pod namiotami. Do spania otrzymują uczestnicy łóżka wzgl. prycze.

Pod względem zaopatrzenia uczestnicy obozów traktowani są jak rezerwiści powołani na ćwiczenia. otrzymują wtedy wyżywienie w naturze według tabeli III. umundurowanie w formie wygodzenia składające się z owijaczów. furażerki, koca, chlebaka, pasa głównego i ladownic

pojedyńczych, ryczałt w wysokości żółdu szeregowca, płatny na tych samych zasadach, jak żółd szeregowych powołanych na ćwiczenia.

Bielizny, trzewików, spodni i bluz uczestnicy nie otrzymują. Za przejazdy uczestnicy obozów otrzymują zwrot kosztów tam i z powrotem. Od dnia wyjazdu ze stałego miejsca zamieszkania w ciągu 3 dni pozostają uczstnicy na własnym utrzymaniu.

Uczniowie chcący wziąść udział w obozach letnich, zgłaszają się w Dyrekcji swych szkół, gdzie składają za zgodą rodziców odpowiednie deklaracje. Kandydaci do obozów, którzy ukończyli poprzednio obozy lub kursy P. R. do deklaracji dołączają odpis świadectwa z ukończonego kursu. Kwalifikuje Dyrektor szkoły i lekarz szkolny. Spisy imienne kandydatów wraz z zaopinjowanemi deklaracjami przesyłają dyrektorzy szkół oficerom instrukcyjnym P. K. U. do dnia 10 czerwca br. Na deklaracji winna być zaznaczona zgoda rodziców wzgl. opiekunów, dyrektora i lekarza szkolnego.

Zgłaszającą się młodzież akademicką traktuje się jako młodzież szkólną, kandydaci przesyłają deklaracje wprost do oficera instrukcyjnego P. K. U.

Kandydatów do obozów młodzież pozaszkólnej przedstawiają Komendy Oddziałów lub dowodów Stowarzyszeń oficerom instrukcyjnym P. K. U. za załączeniem deklaracji. Kandydaci stowarzyszeń, którzy już poprzednio ukończyli obóz wzgl. kurs P. R. składają świadectwo z ukończenia kursu, zaświadczenie odnośnej Komendy Stowarzyszenia, że brali udział w ćwiczeniach Stowarzyczenia przynajmniej rok czasu.

Zgłoszenia do ofic. instr. P. K. U. do dnia 10 czerwca br. Przyjmowane też będą zgłoszenia kandydatów z poza szkół i stowarzyszeń, które przesyłać należy do ofic. instr. P. K. U. do dnia 10 czerwca 23 r. za załączeniem deklaracji, zobowiązującej absolwenta obozu do pracy czynnej w jednym ze stowarzyszeń. Z tych kandydatów przyjmowani będą do obozu tylko ci, którzy dają rekojmię, że nie będą elementem szkodliwym dla wewnętrznego porządku w obozach.

Analogiczne zobowiązania w deklaracjach są wymagane od członków Stowarzyszeń dla pracy w Stowarzyszeniach i od młodzieży szkólnej do pracy w hufcach szkólnych. Wszyscy kandydaci też bez wyjątku zobowiązują się do przybycia na kurs z pewnemi przyborami, wymienionemi w deklaracjach. Wzory deklaracji dostarczają oficerowie instrukcyjni P. K. U.

Na terenie D. O. K. VIII. kandydatów do obozów letnich, pozaszkólnych mają prawo przedstawiać: związek Harcerstwa Polskiego, Tow. Gim. Sokół, związek Młodzieży Wiejskiej, Zjednoczenie Młodzieży polskiej i Tow. Powstańców z Wojskow.

Obozy rozpoczynają się 1. lipca br. i trwają 6 tygodni. W obozach obowiązuje porządek i karność wojskowa.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 28. maja 1923 r.

Lipski, starosta.

OGŁOSZENIA

W dniu 14 czerwca b. r. odbędzie się o godz. 10 przedpołudniem w Sali Domu Kuracyjnego w Pucku

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

udziałowców Spółdzielni Rybackiej Pucka i okolicy.

Porządek obrad: Zmiana statutu.

Zarząd
Spółdzielni Rybackiej Pucka i Okolicy.

W dniu 29 czerwca b. r. o godz. 2-giej pop. odbędzie się w Sali Domu Kuracyjnego w Pucku

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

udziałowców Spółdzielni Rybackiej Pucka i okolicy.

Porządek obrad: Zmiana Statutu.

Zarząd
Spółdzielni Rvbackiej
Pucka i Okolicy.

Bilans w dniu 31. 12. 1922 r. Spółdzielni Rybackiej Pucka i okolicy S-ka z ogr. odp. w Pucku za rok obrachunkowy 1922.

Stan bierny

Gotówka w kasie	mk.	4 172
Ruchomości	„	828 000
Remanent towarów w sklepach i magazynach	„	16 658 371
Różni	„	21 553 342
Ogółem	mk.	39 043 885

Stan czynny

Fundusz społeczny		mk.	5 902 809
Udziały		„	3 230 000
Różni:			
a) pożyczki	mk. 23 250 000		
b) należn. dostaw	„ 2 923 494		
c) inne zobowiąz.		„	26 173 494
Czysta nadwyżka		„	3 737 582
Ogółem		mk.	39 043 885

Podział czystej nadwyżki.

Na fundusz społeczny	20%	mk.	747 516
Dywidendy	30%	„	969 000
Wynagrodzenie Rady Nadzor.		„	450 000
Na fundusz rez. specjal.		„	1 571 066
		mk.	3 737 582

Czysta nadwyżka	mk.	3 737 582
	mk.	3 737 582

Zarząd.

Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G. — Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego.